

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, vi får de private virksomheder med, og det er jo også dér, det halter i Danmark. Det kan ikke nytte noget, at man ikke vil diskutere det, som hr. Ole Vagn Christensen kalder skattepolitik, for tingene har altså en sammenhæng.

Det er også derfor, jeg havde inviteret erhvervsministeren med til denne forespørgsel. Erhvervsministeren er så blevet syg, men det havde også været på sin plads, at skatteministeren var med, for skatten kommer til at betyde en stor del for den fremtidige IT-politik i Danmark. Jeg synes, det er synd, at hr. Ole Vagn Christensen negligerer det faktum, at skal vi have private virksomheder med, bliver vi også nødt til at hjælpe dem i gang med en gulerod.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Det skal ikke være mangelen på ministre, der skal gøre, at fru Henriette Kjær synes, at det har været en dårlig debat, så jeg skal gerne gå herop alle de gange, fru Henriette Kjær appellerer til, at der skal komme et svar fra en minister, men det er nu ikke helt i overensstemmelse med forretningsordenens principper, at ministeren gør det.

Jeg vil bare sige til fru Henriette Kjær, at nu var der debat om skattepolitik i den forespørgselsdebat, der gik forud for denne debat. Det var som sagt det, ordførerne brugte hele formiddagen til.

Da nu fru Henriette Kjær, sådan som jeg hørte det, har gjort skattepolitikken til det eneste svar, De Konservative har på, hvordan vi skal løse de store udfordringer for det danske samfund i informationssamfundet og videnssamfundet, nemlig spørgsmålet om at få et 125 pct.s-fradrag, et overparitetisk fradrag for investeringer i forskning, må jeg sige, for det her er fuldstændig uideologisk for mig: Kunne fru Henriette Kjær ikke gøre sig selv og Det Konservative Folkeparti den tjeneste at læse den evaluering, der er gennemført, ikke af mit ministerium, ikke af et andet ministerium, men af et uafhængigt konsulentfirma, af den overparitetiske fradragsordning, vi havde tidligere?

Konklusionen var, at erhvervslivet selv sagde, at de ikke havde brug for fradrag, men at de havde brug for kontante tilskud til at gennemføre de forskningsmæssige initiativer. Mange af de innovative virksomheder har ikke det nødvendige overskud at trække deres investeringer

fra i, så konklusionen var, at dér, hvor man har innovation, dér, hvor man er forskningsbærende, ønsker man at spille tæt sammen med eksisterende forskningsinstitutioner igennem centerdannelser.

Her har regeringen etableret centerkontrakter, vi har etableret centre på en lang række områder: inden for fødevarerområdet, inden for medicoteknikområdet og inden for medicinområdet og nu også inden for informationsteknologiområdet, og der er udviklingskontrakter, så for regeringen er det her ikke ideologisk. For regeringen er det her spørgsmålet om at få de instrumenter, der giver det bedste afsæt til, at vi får løst disse udfordringer.

Derfor skulle vi måske komme videre i debatten og ikke videreføre skatteordførernes debat fra i formiddags.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg ønsker ikke at diskutere skattepolitik, og det er heller ikke et ideologisk spørgsmål for mig, men jeg ønsker andre initiativer til, hvordan man kan opnå en større inddragelse af de private virksomheder. Lad os få et udspil fra regeringen på det område. Det er såmænd heller ikke en krumtap for mig, at modellen lige præcis skal hedde 125 pct., men det er bare det bedste, vi har nu. De signaler, jeg får, når jeg taler med folk fra private virksomheder, der gerne vil forske, er, at der er behov for dette 125 pct.s-fradrag. At ordningen ikke blev nogen succes, kan man måske også tilskrive, at den kun fik lov til at løbe et år.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Den teknologiske udvikling er en frihedsskabende kraft. Teknologiske opfindelser øger produktiviteten. Dermed øges befolkningens velstand, og borgerne får mere magt over deres eget liv.

Teknologiske gennembrud giver også nye muligheder på andre områder. Tag sådan et eksempel som personen, som giver den enkelte en langt større personlig bevægelsesfrihed. Tag den elektroniske kommunikation. Den giver folk en mulighed for at få langt mere at vide om, hvad der sker i verden, end nogen sinde før. Tænk også på så praktisk en opfindelse som vaskemaskinen. Den har givet familierne en betydelig frihed fra hårdt og tidkrævende arbejde.